

4.6.7. Analiza SWOT uwarunkowań środowiskowych

Silne strony	Słabe strony
<ul style="list-style-type: none"> • Spadek emisji gazów cieplarnianych oraz poprawa jakości powietrza w porównaniu do 1990 r. • Rozwój produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych zarówno przez przedsiębiorstwa energetyczne, jak i prosumentów • Wysoki wskaźnik różnorodności biologicznej. • Znaczny przyrost długości sieci wodno-kanalizacyjnej. 	<ul style="list-style-type: none"> • Jeden z najwyższych w UE poziomów emisji CO₂ w relacji do PKB. • Zjawisko tzw. „niskiej emisji” (indywidualne ogrzewanie domów i mieszkań). • Niewielkie zasoby wody. • Niski poziom odzysku odpadów. • Niewielki odsetek ponownie wykorzystywanych ścieków (np. tzw. szarej wody). • Degradacja naturalnej rzeźby terenu spowodowana działalnością gospodarczą, w tym niski poziom rekultywacji i rewitalizacji obszarów poeksploatacyjnych.
Szanse	Zagrożenia
<ul style="list-style-type: none"> • Rozwój nowych technologii przyczyniających się do redukcji poziomu emisji, w tym wykorzystanie paliw alternatywnych, rozwój OZE, w tym mikro-OZE. • Zwiększenie dostępu do alternatywnych źródeł energii oraz surowców dzięki zagospodarowaniu odpadów. • Wprowadzanie działań adaptujących gospodarkę do zmian klimatu. • Perspektywa wdrożenia w Polsce energetyki jądrowej 	<ul style="list-style-type: none"> • Trudności występujące w związku z czasowymi niedoborami oraz nadwyżkami zasobów wodnych. • Niewystarczająca liczba nowoczesnych zakładów sortowania i recyklingu odpadów. • Zwiększenie zapotrzebowania na produkty drewniane, biomasę prowadzące do nadmiernego eksploataowania lasów. • Zagrożenia dla flory i fauny spowodowane budową elektrowni wodnych i zmianą naturalnego biegu rzek. • Zagrożenie środowiska naturalnego spowodowane eksploatacją zasobów.

4.7. Uwarunkowania polityczne

Sytuacja geopolityczna stanowi istotne wyzwanie dla przeprowadzenia skutecznej transformacji niskoemisyjnej.

Po pierwsze, brak globalnego porozumienia w sprawie zmian klimatu zmniejsza skuteczność działań podejmowanych przez poszczególne kraje ze względu na możliwość utraty korzyści związanych z wystąpieniem efektu synergii. Po drugie, niestabilne środowisko międzynarodowe sprawia, że kwestia bezpieczeństwa energetycznego stanowi jeden z priorytetów warunkujących możliwość zrównoważonego rozwoju. Bogate w surowce energetyczne Państwa często są areną konfliktów. W tej sytuacji uzasadnione wydaje się ostrożne podejście do kwestii zastępowania rodzimych źródeł energii importem surowców energetycznych, zwłaszcza jeżeli pochodzą one z rynków oligopolistycznych.

Mimo braku porozumienia na szczeblu globalnym, poszczególne państwa oraz Unia Europejska podejmują działania mające na celu zwiększenie efektywności wykorzystania zasobów oraz redukcję emisji CO₂. Działania te powiązane są najczęściej z programami rozwoju nowych technologii. Z raportu przygotowanego m.in. przez Wspólne Centrum Badawcze Komisji Europejskiej wynika, iż cztery największe gospodarcze potęgi były odpowiedzialne za 57% światowych emisji CO₂ – Chiny ok. 24%, USA 16%, UE 11%, Indie – 6%.

